Deze foto is omstreeks 1930 genomen en rechts op de foto staan Lieuwe van Riezen en Tjitske van Riezen-Tjassing met hun kinderen Janke en Henk. Ze staan voor hun boerderij aan de Eerste Wijk in Ravenswoud. Op deze plek begonnen in de zomer van 1888 in een nauwelijks meer dan een veredelde spitkeet met een stenen voorgevel, dat wel, het echtpaar Hendrik van Riezen en Antje van Riezen- Oldersma aan hun ruim 55 jaar durende huwelijk. Arbeider Hendrik, van 24 juni 1865 en arbeidster Antje, van 20 maart 1861 gaven elkaar het jawoord op 22 juni 1888 in het gemeentehuis te Oosterwolde. Opvallend op hun trouwakte zijn de handtekeningen van de klerken Bauke Bijl en Jan Jansen, veldwachter Petrus Wiemerts Hoekstra en kleermaker Anne Cornelis Faber. In die tijd stonden er echter wel vaker niet-familieleden op een trouwakte, omdat er nog geen leerplichtwet was en er daardoor veel analfabeten waren. Op de trouwakte van Hendrik en Antje staat dat de bruidegom en de aanwezige ouders der comparanten niet konden schrijven.
Hendrik en Antje waren een paar, dat elkaar goed aanvulde: Hendrik was de harde werker en Antje zorgde voor een perfecte boekhouding. Zij waren mede verantwoordelijk voor de ontginning van de heidevelden aan de Eerste Wijk. Met zijn schep creëerde Hendrik eerst een groentetuin en daarna kwam er een geitenweitje mét een geit. De moestuin werd een akker en het geitenweitje werd een weiland voor een koe. En de ontwikkeling ging maar door tot Hendrik en Antje bovenstaande boerderij hadden bewerkstelligd. Toen Hendrik 58 jaar was zei Antje op een goede dag: “Hendrik, ie huiven niet meer te warken, wy hebb’n geld genoch om te rentenieren” en ze lieten een huisje bouwen aan de Opsterlandse Compagnonsvaart. In dat huis woont nu nog een nazaat van Hendrik en Antje, namelijk Anne van Riezen en zijn vrouw Geesje.
“Arbeid adelt, maar de adel arbeidt niet” is een uitdrukking, maar in het geval van Hendrik van Riezen kunnen we ook een beetje zeggen “arbeid adelt en de adel arbeidt ook”, want wat was het geval? Het geslacht Van Riezen (Von Riesen) is afkomstig uit Westfalen en wel uit

het Regierungsbezirk Münster, kreis Tecklenburg. De stamvader is de in 1597 geboren Friedrich Riessen. Hij was officier in het leger van Wallenstein en vocht mee in de Dertigjarige Oorlog, die op het grondgebied van het Duitse Rijk werd gevoerd van 1618 tot 1648. Deze oorlog had zowel een politiek als godsdienstig aspect. De oorlog had verstrekkende gevolgen. Hij bezegelde de ondergang van de keizerlijke macht in het Duitse Rijk en versterkte die van de rijksvorsten in aanzienlijke mate. Tevens maakte hij een eind aan de vorderingen van de contra-reformatie. Tenslotte veroorzaakte hij de ondergang van het rijk als grote mogendheid en de verzwakking van de Habsburgs. De Oostenrijkse tak van de Habsburgs werd teruggedrongen binnen de erflanden en de Spaanse tak verloor ten gunste van Frankrijk de hegemonie over Europa.
Friedrich Riessen werd wegens zijn uitmuntende oorlogsverdiensten in de adelstand verheven en tot Freiherr benoemd. Hij mocht daarom het voorvoegsel “Von” voor zijn geslachtsnaam plaatsen.
Friedrich von Riessen vestigde zich tijdens of na de Dertigjarige Oorlog in het dorp Boyl in Friesland. Hij stichtte hier het eertijds uitgestrekte landgoed “De Riessen”.
Friedrich von Riessen is de stamvader van de heden ten dage in Nederland woonachtige families Van Riessen, Van Riesen en Van Riezen.
Zeer waarschijnlijk dateert ook uit de tijd van de verheffing in de adelstand het wapen. Dit wapen bestaat uit een klimmende wolf met in zijn rechtervoorpoot een takkenbos en die duidt op de vertakking in de familie. Dat is ook zeer juist aangezien in de verschillende provincies leden van het geslacht wonen.

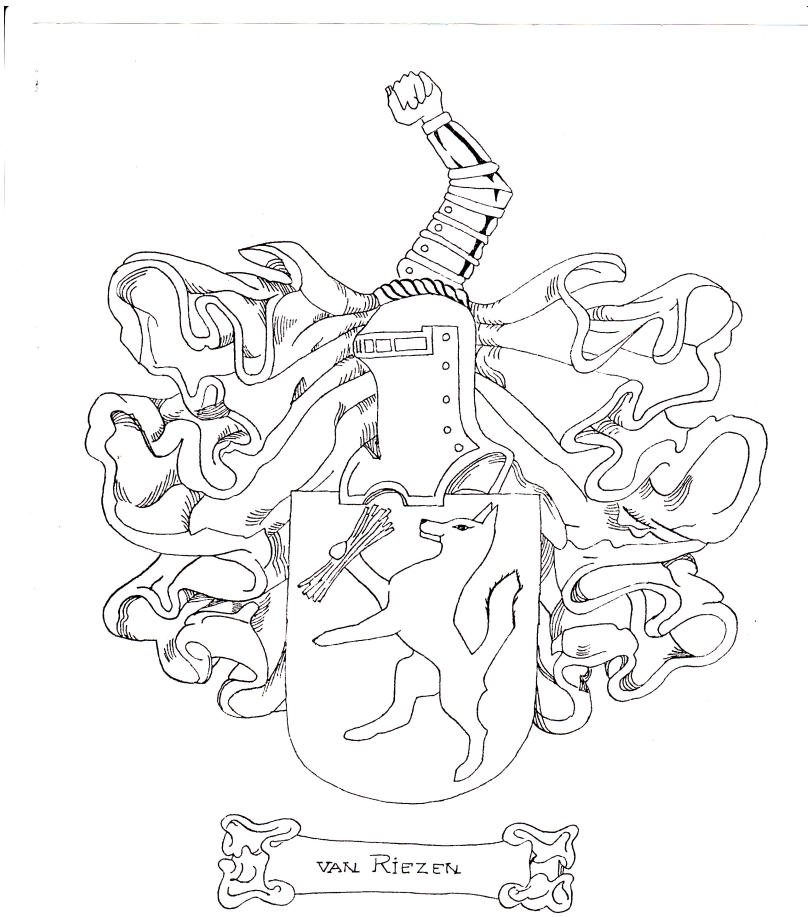

Het helmteken in het wapen is het met kracht (de vuist) hooghouden van de eerbare naam van de familie. De symbolische betekenis van de wolf is : gelukaanbrengend en overwinning verkondigend dier. De kleurencombinatie goud en keel staat voor vrijheid.

Van de voormalige stins De Riessen in Boyl schijnt nog een gedeelte van de oude gracht aanwezig te zijn, evenals een brokstuk van de later aangelegde oprijlaan.
Op de plaats zelf, waar vroeger de oude heerlijke stins gestaan moet hebben zijn in latere tijd een tweetal boerenhoeven verrezen. De laatste hand aan de metamorfose van adellijk landgoed tot boerenhoeven is gelegd in het laatste kwart van de 19e eeuw. Die boerenhoeven waren geschikter dan een oud adellijk landhuis.
Nog even terug naar de foto van de boerderij uit 1930. Achter de twee ramen links is een kamer met twee bedsteden en een halletje met een zij-ingang. Die kamer is er bijgebouwd toen de oudste zoon van bovengenoemde Hendrik, Anne in 1917 in het huwelijk trad met Harmke Buist. De drie oudsten van de zes kinderen, die uit dit huwelijk werden geboren, werden in deze kamer geboren. De oudste van de zes kinderen, Antje (Anna) woonde later opnieuw een aantal jaren in deze kamer, toen zij ging samenwonen (zeer ongebruikelijk in de dertiger jaren van de vorige eeuw) met Jan Veenstra. Daardoor zijn mijn broer Auke en ondergetekende ook in deze voor ons historische woning geboren. De woning aan de Eerste Wijk is weer in de oude staat teruggebracht, dus zonder de bijgebouwde kamer.

Anne Veenstra, Rolde